

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LXXIII. Quomodo in nummis Constantimum velut in caelum ascendentem
expresserint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

μακάριον, πολυτάλασίως διατῆς τῷ πάιδιῳ
διαδοχῆς αὐτὸν ἐνός εὐγένειος καὶ εἰκόνων α-
ιναῖς εστι τοῦ πάτερνος, αἵματοις αὐτὸς
πρᾶψε πάγιον οἰκεῖον τελοῦσμα Κωνσταντί-
νος, καὶ μὲν τῷ τε βίᾳ τραγουδάνεσθαι τε-
λεῖται.

Κεφ. ΟΓ'.

Οπίστημοι μαστιχής εἰς οἴραν τὸν Κωνσταντίνον
εἰς χαράσσον.

Η Διδόνει κομίσμασιν ὑπεχαράπτοντο τύ-
ποι. προσέπειν μὲν μὲν ὄντυποιστες τὸν μα-
κάριον, ἔγκεκαλυμμένον τῷ κεφαλῃ χή-
ματι. Τατέρψεῖ μέρους ἐφ' ἀρματι τε φερ-
πανιούχα τεόπον, τῷδε εξιάς ἀναθεν ὄπτε-
ιον μηρὶς αὐτῷ ζειρὸς αιναλαμβανόμενον.

Κεφ. ΟΔ'.

Οπίστημεν δὲ τὸν θεός, σκαίας αὐτὸν ἀ-
ττικήν τε.

Ταῦτ' ήμιν αὐτοῖς δεῖξας ὁ Θεοφαλμοῖς, ἐπὶ
μόνῳ τῷ πώποτε ξεισιανῶν διαφανῶς
διπλεχθέντι Κωνσταντίνῳ ἐπὶ πάντων Θεοῖς,
πόσοντὴν ἀρχατῷ τὸ διάφορον πάρεστι-
σε, τῷ αὐτὸν τε καὶ τὸν ξεισὸν αὐτὸς σέβειν ξε-
μένον, οὐδὲ τὴν ὄνταντιν ἐλαμβάνειν οἱ τὴν ὄπ-
την αὐτὸς πολεμεῖν ὄρμηκότες, αὐτὸν αι-
τοῖς εὔχρονοι κατεισταντο. τῆς ἐφ'
εἰδὼν τῷ βίᾳ κατασροφῆς, ἐναρχῆ τὸν ἐλεγ-
χον τῆς αὐτῶν θεοερχείας αἰδεῖξαμένη. ὠ-
περών τῆς θεοφιλείας τὰ ἔχεγμα, τὸ Κων-
σταντίνοις πᾶσι φανερὸν κατειστετέλει.

Κεφ. ΟΕ'.

Οπίστημεν διαθεμάνων πρεμέτων βασιλέων ἐνστέβησεν
Κωνσταντίνῳ.

ΜΟνάς μὲν ῥωμαίων βασιλέως τὸν πα-
τέα τικέα Θεόν ὑπερβολῇ θεοσεβείας θε-
τιμηκόσος. μόνη δὲ τοῖς πάσι πεπαρρησιασμέ-
νος τὸν τέχειτον κηρύξαντος λόγουν. μόνη τ'
εἶπεν ἐκκλησίαν αὖτις, ὡς ἐδέετερον τῶν ἐξ
αἰώνος, δοξάσαντος. μόνη τε πάταν πολύθεον
πάντων καθελόντος, πάντα τε τερπόνον εἰδωλο-
λατείας απελέγξαντος καὶ δηνοὺς μόνη τοιά-
τον ηξιωμάτων ἐν αὐτῇ τε ζωῆς καὶ τοῦ θάνα-

A simus Princeps per successionem libe-
rorum multiplex factus est ex uno: adeo
ut passim in omnibus provinciis imagi-
nes ei simul cum filiis honoris causā sta-
tuantur, & familiare nomen Con-
stantini etiam post ejus obitum usum
petetur.

CAPUT LXXXIII.

Quonodo innummis, Constantinum velut in ea-
lum ascendiē expreſſerint.

Quin etiam hummi hujusmodi for-
ma signati sunt; anteriore quidem
parte beatum Principem obiecto capi-
te præferentes: altera vero parte in qua-
triūgo curru aurige instar sedentem,
& porrectā ipsi cælitus dextrâ ad Su-
peros assumptum.

CAPUT LXXXIV.

Quodcum Deum coluisse, merito etiam à Dei
honoratus est.

HAEC miracula sumtus omnium
Deus in Constantino, qui solus ex
omnibus retro Imperatoribus Christia-
num se palam professus fuerat, nostris
oculis præponens; satis superque decla-
ravit, quantum intereflet inter eos qui
ipsum Christumque ipsius colere me-
truisserint, atq; inter illos qui contrariam
sectam ac sententiam amplexi essent.
Qui cum Ecclesiæ Dei bellum intulisse-
rent, Deum sibi hostem atque inimicū
reddiderunt. Ac profecto uniuscujusq;
illorum interitus, quantum erga eos ei-
set divini Numinis odium, certissimo ar-
gumento declaravit: quicmadinodum
Constantini obitu, Dei erga ipsum be-
nevolentia quædam quasi pignora, o-
mnibus manifesto apparuerunt.

D

CAPUT LXXXV.

Quod Constantinus superiores omnes Imperato-
res pietate superavist.

Qui cum solus ex Romanis Impe-
ratoribꝫ, Deum omniū Regem ex-
cellenti quadam pietate coluissebat; solus
que doctrinā Christi universis ore libe-
to prædicassebat: cumque Ecclesiæ Dei
honore & gloria in tantū auxiliebat quan-
tum atiea nemo, & errorem hominum
plures colerium Deos solus evertissebat,
omnesque hujusmodi superstitionis ri-
tus ac modos confutassebat: solus quoq;
tum in hac vita, tum post mortem, ea
Bbb b ij